

Konstitutionsdomstolen som inte finns!

Övervakningssamhället tar ett allt starkare strypgrepp om Sverige

Polisen tillåts avlyssna människor som inte är misstänkta för brott. Det är fritt fram för myndigheterna att använda överskottsinformation från övervakning – även felaktig övervakning. Människor får bevakas bara för att polisen fått för sig att de kanske kan komma att begå brott. Information från svensk övervakning får lämnas till andra länder och utländsk polis skall få spana i Sverige. Till och med tidningsredaktioner skall få buggas.

Sedan har vi FRA:s automatiserade massavlyssning av hela svenska folket. Snart får myndigheterna rätt att smyga in spionprogram i våra datorer. Teledatalagringen kommer att ge myndigheterna tillgång till data om all vår elektroniska kommunikation och alla våra uppkopplingar.

Lägg sedan till allt det som planeras: Att ge polisen tillträde till PKU-registret. Att tullen skall få söka igenom alla datorer, MP3-spelare, digitalkameror m.m. i jakt på piratkopierade filer. Elektronisk spårning av alla brev. Det är ingen överdrift, det finns klara förslag från Posten att alla brevpapper skall förses med RFD vilket skall underlätta spårningen var breven befinner sig, men kan också användas av olika statens myndigheter för att spionera på oss. Varje fax papper är redan datamässigt märkt och kan enkelt spåras. Och så vidare...

Hur blev det så här?

Jo, på grund av beslut som fattats "i god demokratisk" ordning – och som därför anses vara helt i sin ordning.

För att vi som ett av få länder i västvärlden, om inte rent av det enda, saknar en konstitutionsdomstol där lagar prövas mot svensk grundlag och mot EU:s grundlag och EU:s övergripande lagar som står över svensk lag.

(Jodå, Sverige valde och bad att få bli medlem med allt vad det innebär, det var inget tvång)

För att klåfingriga svenska myndighetspersoner skall skaffa sig mer makt fick man rätten att via "förordningar" som myndigheten själv skriver och därmed går man förbi riksdagen och parlamentet som har den egentliga uppgiften att godkänna lagar.

Det är rent av ruggigt!

Vår grundlag är sällsynt svag i skyddet av vår integritet och i sitt försvar av de medborgerliga fri- och rättigheterna. Det finns ingen konstitutionsdomstol att klaga hos. Rättsväsendet är politiserat och maktdelningen i vårt land är så gott som obefintlig. Rättssäkerheten är i gungning. Lagstiftningen fokuserar allt mindre på rättighetskränkningar och allt mer på smak- och morallagar. Myndigheterna tycker att det är roligare att tala om för folket vad det förväntas tycka än att sköta sina förvaltningsuppdrag.

Sverige uppvisar allt fler av de kännetecken som utmärker en totalitär polisstat. Och vägen är kantad av goda föresatser och formellt sett korrekt fattade demokratiska beslut.

Vi är inte där ännu. Det är inte för sent att säga stopp och att börja rulla tillbaka Storebrorsstaten. Men det börjar bli bråttom.

Motståndet måste rimligen ske inom den demokratiska apparaten, med demokratiska medel. Problemet är bara att det finns väldigt få politiska partier, om ens något, som ser problemet i sin helhet. Alltid är det någon del av Storebrorsstaten som försvaras, även av de partier som säger sig vara motståndare till den.

Frågan är därför hur vi – med fair play – kan påverka det politiska Sverige från vår position utanför parlamentet. Är det över huvud taget möjligt? Eller emigrera liksom en halv miljon svenska redan gjort?